

- Λίχβα, γι. θηλ. τόκος (κοιν. δι-
άφορον). | μα. §—ούμα. παράνοια, τ
ραφροσύνη. = ὑβδομένη.
- Λιχονιμάνιε, ἴλ. οὐδ. = λιχο-
νίμετβο.
- Λιχούμεψ, μια. ἀρσ. πλεονέ-
κτης, τοκιστής, τοκογλύ-
φος.
- Λιχούμετβο, α. οὐδ. πλεονε-
ξία, τοκοληψία.
- Λιχούμετβθιο, εши.-ετβοβαχζ.
πλεονεκτέω. ω, (τουτέστι
πλεονέκτης-ἀδικός είμι) το-
κογλυφέω. ω.
- Λιцε ἀ. οὐδ. πρόσωπον. § πο-
λιцδ βιϊο. δρα ἐν τῷ βιϊο.
- Λιцεμβριε, ἴλ. οὐδ. ὑπόκρισις | Λίβζ, α. ἀρσ. (ἐλλ.) ὁ λίψ (ἄνε
(ὑποκρίσια).
- Λιцембрний, αλ, οε. ἐπιθ. ὑ- | Λίτιη, ἵη. θηλ. (ἐκκλησιαστ
ποκριτικός, ὑποκριτής.
- Λιцембрни. ἐπιβ. ὑποκριτι | λιτή, λιτανεία,
κῶς, καθ' ὑποκρισιν.
- Λιцембрз, α. ἀρσ. ὑποκριτής, | Λίτρα, γι. θηλ. λίτρα (βάρο
ὑπουλος.
- Λιшάю, εши. μ. ωδ, ωшии. σε- | ρω, ἀποστερῶ, ἀφαιρῶ. βιεστ. | Λίτρη, ἱη. θηλ. λίτρα (βάρο
καὶ παθ. -ει. σεροῦμαι, σέ- | ρω). ἀρσ. = ελάχιστον.
- ρομαι, προσδέομαι τινὸς, ὑ- | σ. εὐχαριστίας). = ελάχιστον.
- στεροῦμαι. § — ει ούμα. πα- | Λίτρη, ἱη. θηλ. λίτρα (βάρο
ραφρονῶ, παρχνοῶ.
- Λιшение, ἴλ. οὐδ. στέρησις, | γημα (τὸ λειτουργεῖν- ἔκτε
εγλησιс, нистрангри, ютреоп- | λεῖν τὴν θείκη μυσταγωγία
= ελάχιστον.